

Knock on Wood

Nummeret er skrevet af Eddie Floyd og Steeve Cropper og indspillet med Eddie Floyd

Form:

A	B	C	A	B	C	A	D	B	C	A	D
Instrumental tema	1. vers	Omkv	Inst.	2. vers	omkv	Inst.	Kontrast-stykke	3. vers	Omkv	Inst	Coda over C
4t	12t	5t	4t	12t	5t	4t	4t	12t	5t	4t	(fade)

Besætning:

Solist, bas, trommer, guitar, blæsere (trp, sax?).

Instrumentaltemaet:

Dette tema fungerer som intro og som instrumentalt indskud mellem omkvæd og vers.

Temaet kan deles op i to totakt-moduler, hvor sidste modul nærmest er en gentagelse af 1. modul bare en kvint højere:

Melodisk har vi en opadgående skala i en blues-pentaton skala.

Rytmisk har vi et tema der bygger på liftede 1/8-dele. Det er "skævt" på 1/8-dels-niveau.

Denne melodi **harmoniseres** med parallelførte durakkorder med melodien som grundtone. Vi har altså blues-skalaens akkorder:

I bIII IV V bVII V

Melodien ligger i blokstemme i blæserne, guitareren spiller den (i akkorderne), bassen spiller melodien i en 1/8-dels underdeling, der dels punper energi i men samtidig fremhæver de liftede akkordskift med overbindinger hen over 1-slaget.

Groovet består kun af **et lag** (markeret med pile over temaet). Det er melodi-laget med betoning af 1 og 4-og i første takt og af 1-og i 2. takt. Denne betoning ligger i alle instrumenter undtagen trommerne, der blot lægger en simpel standard-rockrytme som baggrund med st.tr på 1 og 3 og lille tr på 2 og 4. Der er **en rytmisk figur** – det er et groove med **et lag**.

Eddie Floyd

Instrumenteringen giver en massiv og voldsom klanglig mur. Da underdelingerne kun ligger i trommer og bas fornemmes det som stillestående klange. Det rytmisk er opspændt pga. liftene, med et klart bluespræg pga. de lave 3 og 7. trin i melodi og akkorder.

Dermed har vi typiske R&B-træk snarere end funk-træk: dels at vi befinder os på 1/8-dels niveauet og dels at de skæve betoning er ligesamme steder i de forskellige stemmer – kun et lag. Det er ikke et net af forskellige rytmisk lag/betoning, som det ofte er i funk.

Resultatet bliver en stor, bred melodi, med tydeligt bluespræg i en rytmisk "skæv" udgave på 1/8-dels-niveau.

Vers:

Efter instrumentalstykket kommer verset, der fornemmes mere stilfærdigt, men samtidigt mere rytmisk pulserende.

Melodien i verset er på 12 takter. På de første 8 takter ligger melodien lidt uforudsigeligt fordelt. Efter de 8 takter starter vi på en ny 8 taktperiode, der imidlertid kun gennemføres halvt inden omkvædet kommer.

Tonalt synger solisten i en E-dur-pentaton skala udvidet med et lavt 3. trin lige før omkvædet. Sangen ligger i et højt leje.

Harmonisk er det enklere end instrumentalstykket. Vi har 4 takter med A (IV-trin) og 4 takter E (I-trin) og når så kun de første 4 takter A (IV-trin) inden omkvædet starter.

Blæserne spiller nu unisont, der giver en tyndere klang end blokstemmerne fra instrumentalstykket. Tonalt set fremhæver blæserne 7'er i akkorderne og det er i tonearten tonerne bIII og bVI, så tonalt set spiller blæserne i blues-pentaton.

Det pulserende i **groovet** ligger i en mere avanceret og sammensat rytmik i de forskellige instrumenter. Bas, guitar, blæser og trommer spiller ostinater på 1 takt. Vi ser hvordan bassen fremhæver **1** og **2-og**. Blæserne fremhæver **2-og**. Guitaren markerer **2** og **3**, mens sangen fremhæver **1-slaget** og/eller **4-og** (det er som regel **4-og**).

(fra t. 9 i verset)

vokal
cause our love is bet- ter

blæs

guitar

bas

trommer

Ud over dette har guitaren i hver 4. takt et lille fill på 1/16-dele (men uden 1/16-dels lifts).

Teksten i verset handler om hans tvivl, hans frygt for at miste pigen han synger om. Syngemåden er ikke så improviseret og præget af forsiringer som vi har hørt i andre soul-numre. (Det kunne stilmæssigt pege mod R&B).

Sammenlignet med instrumentalstykket er dette væsentlig mere **flerlaget**, samtidig med at det er mere afdæmpet. Ikke så massivt instrumenteret og med et mindre markant bluespræg i melodi og akkorder. Den flydende karakter fremhæves også af den lidt uforudsigelige melodi. Skiftet fra instrumentalstykket til vers gøres også tydeligere ved at blæserne udelades de første 4 takter i verset. Derved bliver satsen endnu mere "gennemsigtig" i forhold til den massive klang i instrumentalstykket.

Omkvædet

Omkvædet er placeret der hvor sidste del af verset skulle være og det starter også på E-dur som verset skulle gøre. Alligevel er der en række punkter der gør at omkvædet opleves som mere energisk:

- Sangen ligger i et højere leje og er nu tostemmigt. Rytmsk fremhæves stadigvæk liftet på **4-og**. Melodisk er det stadigvæk E-dur-pentaton.
- Akkorderne er stadigvæk E og A men nu skifter de i hver takt.
- Blæserne spiller nu et nyt rytmisk motiv, der ligger i sangens huller. Klangligt er det mere massivt fordi det er akkorder (rytmiseret flydestemme). Melodisk holder vi os til akkorderne så tonalt set er det E-dur.
- Bas og trommer spiller det samme.

Tekstligt sker der et lille skift, fordi han nu synger om hvordan hun er. Han beskriver den ekstatiske og voldsomme kærlighed "It's like thunder – lightning – the way you love me is frightening!". Det er ekstasen han beskriver. Samtidig får vi også sangens titel: "I better knock on wood". Det svarer til det danske udtryk: at banke tre gange – det er en besværgelse, der skal påkalde heldet.

Omkvædet repræsenterer altså en opspænding i forhold til verset. Mere pågående og energisk, men stadigvæk ikke med det markante blues-præg vi har i instrumentalstykket.

Kontraststykket

Det stykke kontrasterer på mange måder. I sammenhængen virker det som et dramatisk indskud – en "pause" – rytmisk går det i stå og på det dramatiske plan er det 1/16-dels figurerne i blæserne der høres. Stilmæssigt mangler det den rytmiske puls fra vers/omkvæd, og det mangler blues-præget fra instrumentalstykket. Lad os se på hvorfor:

The image shows a musical score for a contrast piece. It consists of three staves: trumpet (blæs), bass (bas), and drums (trommer). The key signature is E major (one sharp) and the time signature is 4/4. The score is divided into two measures. The first measure is marked with the chord F#7 and the second with G#7. The trumpet part plays a melodic line with eighth notes and rests. The bass part plays a steady eighth-note pattern. The drum part plays a simple eighth-note pattern.

Blæserne spiller et motiv der bygger på trinvis gennemgang fra kvint til septim i akkorden. **Tonalt** bliver det derved svært at placere afsnittet idet det starter med et almindeligt højt III-trin og senere får et sænket III-trin.

Harmonisk er det bygget over parallel-førte durseptimakkorder:

F#7 – G#7 – A7 – C7 – H7

Indtil vi når til C7 er grundtonerne skalatoner i en E-dur. Akkordfølgen høres i sammenhængen E-dur-agtig. Vi kan ikke analysere det funktionsharmonisk fordi dur-septimakkorderne skulle være bidominanter, og det er de ikke her. I sammenhængen er det en mere sofistikeret harmonisk stil, med 4-klange, end vi har mødt tidligere.

Rytmisk er kontraststykket mere "kedeligt" idet blæsermotivet er uden lifts overhovedet, selv de liftede akkordskift vi har set tidligere er væk.

Groovet bliver rytmisk helt uden spænding. Ikke engang lilletrommen på 2 og 4 er med som ballancerytme.

Alt i alt fremstår stilen mere som "let klassisk musik" end som Soul. Blues melodik og harmonik er væk (i hvert fald indtil C7), og rytmisk set "holder vi pause". Stykket har en funktion – det skal skabe en kontrast ... og det må man sige lykkes.

Codaen

Her får vi den traditionelle soul-afslutning, med et "ad-lib" stykke, hvor tekst-stumper fra omkvæd fra solist og kor bruges til at forme den "ekstatiske" kulmination og afslutning. Materialet er hentet fra de sidste 3 takter i omkvædet. Blæserne introducerer nye blæserfigurer, men grundelementerne er som de har været hele tiden i omkvædet.

Udviklingen gennem af nummeret

Der er ikke ret meget der ændrer sig gennem nummeret. Blæsernes motiv i verset dobles i 2. vers, så det kommer i hver takt fra takt 5 i verset, men kun i 2. vers.

	Melodi	Harmonik	Rytmik	Groove/stemning
Instrumental-stykke	Blues-pentaton	Bluesskala-akkorder	1/8-dels lifts i motivet	Et lag. Alle spiller med. Massivt.
Vers	E-dur pentaton som det gennemgående i vokal. E-blues i blæs.	IV trin og I trin Fire takter med hver.	"Skævt" på 1/8-dele i sang, bas og blæs	Mange lag. Pulserende rytme. Åbent klangligt
Omkv	E-dur pentaton i vokal. Uklart i blæs men mest E-dur	IV og I trin. Akkordskift hver takt.	"Skævt" på 1/8-dele i sang, bas og blæs	Mange lag. Pulserende rytme. Tættere klangligt (pga blæs)
Kontrast-stykke	E-dur præg men ikke entydigt	Akkorder over durskala.	Ingen lifts. Slet ikke "skævt"	"rytmisk pause". "Let klassisk" dramatik.

Typiske træk i forhold til SOUL: ostinater – blues/dur-pentaton melodik – enlaget/flerlaget groove – rytmik der er "skæv på 1/8-delene - ingen soloer – vokalen styrer – kraftfuldt/sanseligt – soul med R&B-træk snarere end funk-træk – harmonik med blueskala-akkorder (1-b3-4-5-b7)/blues-form-akkorder (1-4-5)/friere dur-skala-agtige akkorder – enkelhed og økonomisering i arrangementet/lille udvikling – blæsernes funktion: fills/flydestemme/tema.